

Dr Robert A. Peterson, Dzieło Zbawcze Chrystusa, Sesja 17, 6 Obrazów Dzieła Chrystusa, Część 3, Chrystus Nasz Zwycięzca i Drugi Adam

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson i jego nauczanie o zbawczych dziełach Chrystusa. To jest sesja 17, Obrazy dzieła Chrystusa, część 3, Chrystus nasz Zwycięzca i Drugi Adam.

Studiowaliśmy biblijne obrazy, które Bóg w swojej łasce namalował dla nas, lub, zmieniając metafory, muzyczne tematy, jeśli wolisz, które interpretują to, co Jezus dla nas uczynił.

Ponieważ w miarę rozwoju historii biblijnej w Nowym Testamencie, Bóg Syn staje się człowiekiem. Wcześniej myśleliśmy o Jego wcieleniu, bezgrzesznym życiu, śmierci i zmartwychwstaniu, wniebowstąpieniu, zasiadaniu po prawicy Boga, Jego sesji, wylaniu Ducha na kościół, Jego wstawiennictwie i drugim przyjściu. Wszystkie te dzieła są Jego zbawczymi dziełami.

Oczywiście, zasadniczym rdzeniem jest Jego śmierć i zmartwychwstanie. Ale wydarzenia nie są samointerpretujące, więc Bóg nie tylko działa w historii poprzez swojego Syna, ale także poprzez swojego Ducha używa Apostołów Nowego Testamentu do interpretowania zbawczych dzieł Jezusa, lub postrzeganych jako jedność, jego zbawczego dzieła. Przeanalizowaliśmy niektóre z tych biblijnych obrazów.

Myśleliśmy o pojednaniu, gdzie Jezus jest rozjemcą, który czyni pokój między Bogiem a nami, i poprzez odruchowe działanie między Bogiem a nami, tak że zamiast być wrogimi wobec Niego, jesteśmy Jego przyjaciółmi. I jest pokój; mamy pokój z Bogiem, obiektywnie, co oczywiście przekłada się na pokój w naszych sercach. Myśleliśmy o odkupieniu, jak Bóg w Chrystusie uwolnił niewolników grzechu, mianowicie nas wierzących, tak że teraz cieszymy się chrześcijańską wolnością, podczas gdy wcześniej byliśmy związani przewinieniami i grzechami.

To jest dzieło naszego Odkupiciela. Następnie zbadaliśmy to, co na końcu, powiem, jest najważniejszym tematem. Nie zaczynałem od tego, kiedy nauczałem tych rzeczy.

Powiedziałem raczej: spójrz, jest coś więcej niż poświęcenie i zastępowanie karą. Przez lata badałem pozostałe cztery tematy, nawet czytając artykuły w Evangelical Theological Society. Więc ten wniosek jest trudny do osiągnięcia.

Zastępstwo to śmierć Jezusa w miejsce swojego ludu, zaspokojenie wymagań prawa i usprawiedliwienie moralnego charakteru Boga, zwłaszcza jego świętości i

sprawiedliwości. Na koniec zamierzam argumentować, że jest to najważniejszy ze wszystkich sześciu tematów. Potrzebujemy wszystkich sześciu.

W rzeczywistości Biblia mówi więcej niż to. Ale to są te wielkie, a potrzebujemy ich wszystkich. Ale rozważaliśmy pojednanie, odkupienie i zastępstwo.

W wykładach chcemy teraz myśleć o Chrystusie, naszym zwycięzcy, Chrystusie, drugim Adamie, którego posłuszeństwo obala nieposłuszeństwo Adama, i Chrystusie, naszej ofierze i wielkim arcykapłanie. Chrystusie, naszym zwycięzcy. Aby użyć technicznego terminu teologicznego, Christus victor, z epickiej książki Gustava Alaina.

Już to oceniłem, w tym skrytykowałem za błędy. Próbował uczynić temat zwycięstwa nie tylko głównym tematem w historii Kościoła, ale nawet jedynym tematem w postaciach takich jak Ireneusz i Marcin Luter, a to po prostu nieprawda. Jak powiedziałem wcześniej, Luter ma wiele obrazów i tematów, ale dwa dominujące, które rywalizują o supremację, jeśli można tak mówić, to penal substitution i Christus victor u Lutera.

Uważa się, że Ireneusz jest bardziej zaangażowany, a w rzeczywistości, gdybyś miał powiedzieć jedną rzecz, powiedziałbyś, że rekapitulacja, co tłumaczy się najbardziej na mój drugi Adamowy temat nowego stworzenia. Język Christus Victor jest wszędzie w Biblii, jasne? Nie mamy czasu, aby przyrzeć się wszystkim tym fragmentom, ale Rodzaju 3:15, pierwsza wzmianka o odkupieniu, Wyjścia 15:1 do 21, 1 Samuela 17, Psalm 110, Jeremiasza 21, Daniela 7, Mateusza 4, Marka 1, Łukasza 4, Jana 12, 13, 14, 16, Dzieje Apostolskie 10, Dzieje Apostolskie 26, Kolosan 1:13, 14, Kolosan 2:14 i 15, Hebrajczyków 1:13 i 2:14 i 15. Sferą dla Christus Victor jest konflikt i walka.

To motyw wojownika między Bogiem a jego wrogami. W Starym Testamencie obraz ten pojawia się jako boska teologia wojny, uznany motyw w literaturze Starego Testamentu, a w Nowym Testamencie boski wojownik staje się jednym z nas, a boski wojownik to Christus victor, Chrystus nasz obrońca. To piękna rzecz.

Natychmiast ukazuje boskość Chrystusa, a tak naprawdę Gustaf Aulen próbuje wyrzeźbić miejsce pośrodku za pomocą mediów między liberalną teologią wpływu moralnego a faktycznie fundamentalistyczną teologią zastępowania kar. Jeśli to możliwe, przesadnie podkreślił boskość Chrystusa w swoim motywie Christus victor, ale Chrystus jest boskim Synem Bożym, który staje się bosko-ludzkim Synem Bożym przez Maryję i jest zwycięzcą w Nowym Testamencie, zajmując miejsce Boga wojownika, Jahwe wojownika w Starym Testamencie. Tło Starego Testamentu obejmuje Protoewangelię, Ewangelię z Księgi Rodzaju 3:15, pierwszą obietnicę odkupienia oraz pieśni Mojżesza i Miriam.

Oni chwalą Jahwe , wojownika. To jest jeden obraz Boga. To nie jest jedyny obraz Boga ani dominujący obraz, ale jest to taki, który należy wziąć pod uwagę, czego naucza Biblia.

Mój wierny profesor teologii systematycznej, Robert J. Dunzweiler , uczył nas. Byłem wtedy młodym pollywogiem, ale słuchałem, aby zrozumieć naukę Biblii. Trzeba brać pod uwagę całą Biblię.

Tak więc Jahwe jako wojownik jest częścią obrazu, ale Jahwe jest pasterzem, ogrodnikiem, sędzią i Zbawicielem, i tak wieloma rzeczami w samym Starym Testamencie. Dawid i Goliat. Nie jest to przede wszystkim przykład tego, jak pokonać swoich Goliatów, swoje problemy w życiu.

To Jahwe walczy z tymi bezbożnymi Filistynami, którzy ośmielają się zagrażać armiom żywego Boga, mówi Dawid. Wow. Przychodzisz do mnie z mieczem i tarczą, a oni byli całkiem potężni.

Dawid nie mógł nawet, ledwo mógł ich podnieść. Potrzeba było dwóch rąk, aby potem odciąć głowę Goliatowi, ale przychodzę do ciebie w imieniu żywego Boga. Głównym aktorem w Starym Testamencie jest oczywiście Bóg.

Przepowiednie dotyczące Pana Dawida, Psalm 110, obejmują wojnę i zwycięstwo, gdy Bóg walczy za Pana Dawida, niewolę babilońską, Jeremiasza 21:3 do 7 i boskiego Syna Człowieczego z Daniela 7:13 i 14. Definicja. Chrystus, nasz obrońca, jest nowotestamentowym obrazem Jezusa jako wcielenia Jahwe, boskiego wojownika Starego Testamentu.

Potężny Syn Boży, który stał się człowiekiem, pokonuje wrogów, którzy są o wiele potężniejsi od nas. Jak to robi? Znasz odpowiedź poprzez Jego śmierć i zmartwychwstanie. Jego dzieło jako Christus Victor przynosi nam częściowe zwycięstwo teraz, prawdziwe, ale częściowe zwycięstwo teraz i całkowite wyzwolenie w naszym zmartwychwstaniu i w nowych niebiosach i nowej ziemi.

Potrzeba. Ludzka potrzeba Chrystusa, naszego mistrza, składa się z wielu i strasznych wrogów ustawionych przeciwko nam. Należą do nich diabeł, demony i świat.

Musimy się kwalifikować, nie postrzegani jako piękne stworzenie Boga, ale jako system przeciwstawiający się Bogu i jego ludowi. Nowy Testament używa słowa świat w tym sensie. Ludzcy wrogowie, śmierć i piekło.

To nasi wrogowie, zdecydowanie zbyt potężni. Czy ktokolwiek może pokonać śmierć? Nie sądzę. O tak, jeden człowiek mógłby, ale nie jest on zwykłym człowiekiem; jest Bogiem-człowiekiem i ma klucze śmierci i grobu, mówi w Księdze Objawienia, ponieważ pokonał ją jako nasz zwycięzca.

Inicjatorem w każdym motywie jest oczywiście sam Bóg. Bóg podejmuje inicjatywę, aby pokonać swoich i naszych wrogów. Pojawia się jako Jahwe, boski wojownik w Starym Testamencie i jako Chrystus, nasz zwycięzca w Nowym Testamencie.

Ojciec, 1 Koryntian 15:57, Kolosan 1:13, 14, Kolosan 2:14, 15, Hebrajczyków 1:13, Syn, Dzieje Apostolskie 11:38, Hebrajczyków 2:14, 15, 1 Jana 3:8, Objawienie 17:14 i 19:11 do 16, Ojciec, Syn i Duch Święty, Mateusz 12:28, Dzieje Apostolskie 10:37, 38, wszyscy odgrywają role, ale uwaga, oczywiście, jest skierowana na Chrystusa, naszego zwycięzcę i jego wcielenie, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie, sesję i powrót. Pośrednik, widziany z perspektywy konfliktu między Szatanem a Bogiem, pośrednikiem jest Chrystus Jezus, cytat, Pan panów i Król królów, bliski cytat, Objawienie 17:14, 19, 16, nasz potężny mistrz, Christus Victor, praca. Dzieło Christusa Victora obejmuje jego wcielenie (List do Hebrajczyków 2:14); stał się człowiekiem z krwi i kości; stał się uczestnikiem ciała i krwi, tak jak jego dzieci i bliźni, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła.

Jego ziemską posługą jest częścią teologii Christusa Victora, w tym udanego znoszenia pokus i egzorcyzmów Szatana. Czy przyszedłeś, aby nas dręczyć przed czasem, święty synu Boży? Tak, trochę, ale twoje demony jeszcze nic nie widziały. Kiedy baranek uwalnia swój gniew, mówiąc o mieszaniu metafor, Objawienie przedstawia Chrystusa jako baranka; każde użycie tego słowa, z wyjątkiem jednego, w księdze Objawienia mówi o Chrystusie. Kiedy jest używane jako porównanie, bestia z morza ma rogi jak baranek, w przeciwnym razie zawsze symbol Chrystusa i zwykle przelewa swoją krew, aby odkupić swój lud, ale przynajmniej raz mówi o gniewie baranka.

Jakim sposobem pokazania intencji Boga w postaniu Jego syna nie było osądzanie ani potępienie, lecz zbawienie. On jest barankiem, ale biada tym, którzy sprzeciwiają się barankowi, ponieważ baranek jest sędzią i ma gniew na wszystkich, którzy go odrzucają. Praca Christus Victor obejmuje jego wcielenie i ziemską posługę, w tym pomyślnie znoszenie pokus Szatana i wypędzanie demonów, zwłaszcza jego śmierć.

Jana 12:31 do 33, Kolosan 2:14, 15, Hebrajczyków 2:14, 15, Objawienie 12:11, a jego zmartwychwstanie, oczywiście, jest częścią jego zwycięstwa. 1 Koryntian 15:4, 1 Koryntian 15:54 do 57, gdzie Paweł, używając Ozeasza, kpi ze śmierci. Gdzie, o śmierci, jest twoje żądło? Nasz Zbawiciel żyje, a ty jesteś pokonany, uosabiając śmierć i przemawiając do niej w figurze retorycznej zwanej apostrofem.

Efezjan 1:19 do 22, jego wstąpienie na prawicę Boga jest częścią jego zwycięstwa. Efezjan 1:19 do 22, 1 Piotra 3:21 do 22, jego sesja to siedzenie po prawicy Boga. Siedzi jako współrządca z Ojcem i jako zwycięzca.

Objawienie 3:21 i jego powrót, zapisany w Objawieniu 19:11 do 16, jako potężne zwycięstwo nad jego i naszymi wrogami. Obecne i przyszłe rezultaty dzieła Chrystusa, naszego zwycięzcy. Jezus, nasz potężny mistrz, odniósł teraz wielkie zwycięstwo i odniesie jeszcze większe w przyszłości.

Teraz, dzięki jego zwycięstwu, wierzący są bezpieczni w jego miłości, Rzymian 8:38, 39, mają dostęp do potężnej mocy Boga objawionej w zmartwychwstaniu i sesji Chrystusa, Efezjan 1:20 i 21, i nie muszą bać się złego. 1 Jana 4:4, większy jest Ten, który jest w was, niż ten, który jest na świecie. Podczas swego powrotu całkowicie pokona swoich i naszych wrogów, Objawienie 19:11 do 16, włączając śmierć, cytuję, bo musi królować, dopóki nie położy wszystkich swoich wrogów pod swoje stopy.

Ostatnim wrogiem, który zostanie zniszczony, jest śmierć, cytuję 1 Koryntian 15:25, 26. W rezultacie jego lud zostanie wskrzeszony z martwych i będzie szydził ze śmierci, cytuję 1 Koryntian 15:54 do 57. Dzięki jego zbawczemu dokonaniu, cytuję, samo stworzenie zostanie uwolnione z niewoli skażenia i uzyska wolność chwały dzieci Bożych, Rzymian 8:21.

Związek z innymi doktrynami, a nie wiedziałem tego przez wiele lat, ale powiem, że w ciągu ostatnich 10 lat się tego nauczyłem. Moja ocena czasu w moim obecnym idealnym wieku 72 lat jest trochę chwiejna, więc kiedy mówię 10, to prawdopodobnie chodzi o ostatnie 15. Tak to działa. Jest znaczące, że w Kolosan 2:14, 15, kluczowym tekście Pawła na temat Christus Victor i jedynym miejscu, w którym wyjaśnia, jak Chrystus odnosi zwycięstwo, temat jest podporządkowany karnej substytucji.

Fascynujące. Innymi słowy, Christus Victor potrzebuje wyjaśniającej mocy zastępczej kary, w ten sposób Bóg pokonuje naszych wrogów w Chrystusie. Zakres, podobnie jak w przypadku innych obrazów zbawczych czynów Chrystusa, Christus Victor odnosi się do wierzących, kościoła i całego stworzenia.

Czy wyczuwam tu pewien schemat? Tak. Graham Cole pięknie to ujmuje, cytuję, pisma są ewidentnie adresowane do nas jako stworzeń. Paweł nie pisał listów do aniołów, księstw i mocy.

W konsekwencji możemy stracić z oczu szerszy obraz. Jeśli stracimy z oczu większy obraz, możemy zmniejszyć obraz i uczynić go mniejszym niż jego prawdziwy rozmiar. Jednak Nowy Testament od czasu do czasu odsłania zasłonę, aby ujawnić, że Bóg ma do przekazania kosmiczną myśl.

Paweł pisze do Efezjan, że jego intencją było, aby teraz, poprzez kościół, wieloraka mądrość Boga została objawiona władcom i władzom w niebiosach, zgodnie z jego odwiecznym zamysłem, który wypełnił w Chrystusie Jezusie, naszym Panu. W nim i przez wiarę w niego możemy zbliżyć się do Boga z wolnością i ufnością. Naszym

następnym tematem jest Chrystus jako drugi Adam, ale chciałbym przyrzeć się kilku tekstom.

Kolosan 2 jest wspaniały. To główny fragment Christus Victor w Paulu i jest uderzający. Paweł używa obrazów triumfalnego marszu, jak robi to w innych miejscach, aby wychwalać dzieło Boga w Chrystusie.

Pamiętacie mój wcześniejszy komentarz we wstępie do Chrystologii, że teologia systematyczna rozkłada na części to, co Bóg składa do kupy, i chociaż dla dobra zrozumienia, nigdy nie mógłbym utrzymać nawet wszystkich tych rzeczy w umyśle bez jakiegoś porządku i wzorca w ich przepracowaniu, ale pomyśleć o zrobieniu tego w pełnej Chrystologii naraz, to jest po prostu, to jest więcej niż przytłaczające. Tak więc, ale mimo wszystko, aby uniknąć sztuczności teologii systematycznej, składamy wszystko z powrotem do kupy. I tutaj, i powiedziałem w głównych fragmentach o odkupieniu w Nowym Testamencie, znajdujemy osobę Chrystusa tuż tam, tuż za rogiem.

No cóż, oto on, Kolosan 2:9, w nim, Chrystusie, cała pełnia boskości mieszka cielesnie. To jest inne niż powiedzenie, że chrześcijanie są zamieszkiwani przez Ducha Świętego, którym jesteśmy, a Duch Święty jest Bogiem. To jest powiedzenie, że Bóg mieszka w cielesnej formie w Chrystusie.

Innymi słowy, gdy wskazujesz na niego, jak to czynił Jan Chrzciciel, oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. Jan w tym momencie nie rozumiał tego w pełni, ale wskazywał na ciało Boga. Poczekaj chwilę, ciało Boga.

Bóg jest duchem. Bóg nie ma ciała. Bóg w niebie nie ma ciała, ale sednem Wcielenia jest to, że druga osoba Trójcy nie tylko przyjęła ciało, ale stała się człowiekiem z ciałem i duszą, a więc w tym człowieku, w sposób wyjątkowy, pełnia bóstwa żyje w cielesnej formie.

Innymi słowy, Jezus z Nazaretu jest wcielonym Bogiem, a w przeciwieństwie do herezji Kolosa, której istnienie tylko Bóg wie na pewno, ale była to herezja łącząca elementy judaistyczne i coś w rodzaju gnostycyzmu, zostałeś wypełniony tym, który jest głową wszelkiej władzy i autorytetu. Nie potrzebują niczego więcej. Przepraszam, znów mały kłopot z gaźnikiem.

Mając Chrystusa. Chrystus ich umiłował i oddał się za nich poza nimi, a przez akt ducha Bożego jednoczący ich z Chrystusem, Chrystus nie jest tylko dla nich, jest Chrystusem w nich, a oni mają wszystko, czego potrzebują do życia wiecznego i pobożności, jak Piotr nawiązuje do tego w rozdziale 1 2 Listu Piotra. Paweł podsumowuje dwie potrzeby Kolosan, i was, werset 13 Listu do Kolosan 2, którzy byliście umarli w waszych występkach i nieobrzezaniu waszego ciała, Bóg uczynił razem z Chrystusem, ożywił razem z nim.

Mieli dwa problemy. Jednym z nich jest śmierć duchowa. Nie zostali odrodzeni, jasne? Byli martwi w swoich przewinieniach i grzechach.

Wy, którzy byliście martwi w swoich występkach, a po drugie, ich ciało było nieobrzezane. Używa tego w sposób symboliczny, ponieważ adresaci w Kolosan nie są przede wszystkim Żydami. Ma na myśli, że nawet jeśli obrzezanie było odcięciem napletka, co symbolizowało brud i grzech, oni są brudni.

Oboje są martwi w grzechu i duchowo nieczyści i potrzebują przebaczenia. Bóg w Chrystusie zaspokaja obie potrzeby. Wy, którzy jesteście martwi w swoich występkach, Bóg ożywił was razem z Chrystusem.

Ich potrzeba, ponieważ byli duchowo martwi, została zaspokojona przez Boga, który ich odrodził. Ożywił ich razem z sobą. To jest najbardziej wszechstronny sposób mówienia o zastosowaniu zbawienia.

Oto systematyka, nie mogę się powstrzymać. Zbawienie jest zaplanowane przed stworzeniem, dokonane w pierwszym wieku, ale stosowane do nas tylko wtedy, gdy wierzymy. A Bóg stosuje zbawienie do swojego ludu.

Wielkim, wszechstronnym sposobem mówienia o tym jest zjednoczenie z Chrystusem. I tutaj jest powiedziane, że ci, którzy byli duchowo martwi, zostali ożywieni razem z Chrystusem. Innymi słowy, odrodzenie jest w zjednoczeniu z Chrystusem, tak jak usprawiedliwienie jest w zjednoczeniu z Chrystusem, adopcja jest w zjednoczeniu z Chrystusem.

Zatrzymam się. Każdy aspekt zastosowania zbawienia jest podzbiorem zjednoczenia z Chrystusem. Albo mówiąc inaczej, kiedy Bóg duchowo łączy nas ze swoim Synem, otrzymujemy wszystkie jego zbawcze korzyści.

Bóg zaplanował je przed stworzeniem; dokonał ich w swoim Synu w pierwszym wieku, i o tym jest ten kurs. Czyny Chrystusa dokonują zbawienia, a obrazy, które Bóg maluje, aby zinterpretować te czyny. Ale w omawianym fragmencie Bóg mówi, Pan mówi o zastosowaniu zbawienia do duchowo martwych, wcześniej duchowo martwych Kolosan, ożywiając ich razem z Nim, Chrystusem.

Ich drugim problemem było nieobrzezanie ich ciała, ich duchowe skażenie, nieczystość i grzeszność. Wy, którzy jesteście umarli w waszych występkach i nieobrzezaniu waszego ciała. Bóg ożywił was razem z nim.

Antidotum numer jeden. Przebaczywszy nam wszystkie nasze przewinienia.
Antidotum numer dwa.

Duchowa śmierć spotyka się z duchowym życiem w zjednoczeniu z Chrystusem i odrodzeniem. Duchowe nieobrzezanie spotyka się z odpuszczeniem grzechów w Chrystusie. No więc jak Bóg to robi? Och, po prostu pstryka palcami, bo jest Bogiem.

Błąd! Bóg ma wiele atrybutów, ale wśród nich są świętość i sprawiedliwość. Mówię z szacunkiem. Bóg nie może po prostu wybaczyć grzechu.

Dlatego ustanowienie całego systemu ofiarniczego w Starym Testamencie, z ołtarzami i kapłanami, ofiarami i szczegółowymi instrukcjami dotyczącymi całości. Och, otaczające narody miały te rzeczy, ale nie były ludem żywego i prawdziwego Boga. Bóg uczynił swoją religię wyjątkową, nakazując każdy jej aspekt, od ubioru kapłana i przygotowań do dokładnych ofiar, które miały być złożone.

Niesamowite! Ale wiesz co? Jak mówi List do Hebrajczyków, krew byków i kozłów ostatecznie nie załatwiła sprawy grzechów. Zrobiła to krew Baranka Bożego, który gładzi grzechy świata. I tak, kiedy Bóg przedstawił ewangelię w tych starotestamentowych obrazach ofiary, wiedział, że już stosuje dzieło Chrystusa, które miało nadejść.

I ta praca musiała nadejść. Więc kiedy Bóg przebacza Kolosanom, mówi, że to uczynił, przebacząc wszystkie nasze przewinienia przez wymazanie zapisu śmierci, długu, długu, przez wymazanie zapisu długu, łamańca językowego, który stanął przeciwko nam ze swoimi prawnymi żądaniami. Zapis długu.

To jest ręcznie pisany dokument, który został umieszczony, i to był powód ukrzyżowania umieszczony na krzyżu. Ale przede wszystkim jest to zapis długu, który stanął przeciwko nam ze swoimi prawnymi żądaniami. Znaczenie jest takie, że każdy z nas podpisał się pod Dziesięcioma Przykazaniami.

Ja, Joe Jones, będę przestrzegać, ja, Jane Jones, będę przestrzegać tych przykazań. Podpisując, potępiamy siebie, ponieważ nikt z nas nie przestrzega przykazania w myśli, słowie i uczynku w sposób doskonały. Oto więc zapis naszego długu.

Przykazania potępiają nas z jednej strony i z drugiej. Co zrobił Bóg? Usunął ten zapis. O, po prostu pstrykając palcami? Nie, nie może tego zrobić w ten sposób.

On anulował zapis długu, który stał przeciwko nam z jego prawnymi żądaniami. Prawo mówiło, nie będziesz, a my bardzo będziemy. I mówiło, będziesz i my nie będziemy na tym, na potępiającym dokumencie, na którym podpisaliśmy się naszym imieniem, oznacza to ręcznie pisany dokument, przybijając go do krzyża.

Jaki żywy obraz karnej substytucji. Zapis mojego długu jest przybity do krzyża Jezusa. To, co zostało przybite do krzyża, jest przyczyną potępienia, kary i ukrzyżowania winnej strony.

Cóż, Jezus nie jest stroną winną. Jest naszym zastępcą, ale tak jakby. To nie zostało dosłownie przybite do jego krzyża.

To, co zostało przybite do jego krzyża, to Jezus Chrystus, Król Żydów, sposób Piłata na zemstę na Żydach. Tak więc publicznie, w trzech językach, powiedziała, oto co ten głupi, pusty naród robi swojemu królowi. Ironicznie, mówił prawdę.

Nie sądził tak. Myślał, że po prostu się na nim zemścił w politycznym ruchu, bo go przechytzyli. Nie mamy króla oprócz Cezara.

Ojej. I wbrew jego woli i szalonym marzeniom jego żony, które go przerażały, ukrzyżował Jezusa. Ale on dostaje ostatni kopniak.

Proszę napisać, powiedział, jestem, nie, nie jestem, ja, co napisałem, napisałem. Brudne psy. Więc tutaj, Paul mówi w przenośni.

To tak, jakby nasza więź długu jako winnych grzeszników została przybita do krzyża Jezusa. Trudno mi sobie wyobrazić bardziej wyrazisty język do komunikowania się. Zastępstwo karne.

Syn Boży płaci karę za nasze grzechy. On spłaca nasz dług. On cierpi potępienie Boże, które jest nasze, na które zasługujemy jako przestępcy prawa.

Bóg przebaczył nam wszystkie nasze przewinienia, wymazując zapis długu, który stał przeciwko nam z jego prawnymi żądaniami. On to odłożył, przybijając go do krzyża. Rozbroił zwierzchności i władze i wystawił je na jawną hańbę, triumfując nad nimi w nim lub w nim.

To jedno miejsce, w którym greka jest niejednoznaczna. Przejście z wersetu 14 do 15 jest płynne. Nie ma żadnego połączenia, żadnego wyjaśnienia.

2:14, wyraźnie, legalna karna substytucja wielkimi literami. Wow. Wraz z Galacjan 3:13, może być najbardziej wyrazisty.

3:13, Chrystus odkupił nas od przekleństwa prawa, stając się przekleństwem dla nas. To jest zastępstwo karne. Wow.

I tak jest w tym przypadku, ale od razu przechodzi do karnej substytucji bez wyjaśnienia związku z Christus Victor. Bóg rozbroił władców i władze. Słowo jest odarte.

W rzymskim triumfalnym marszu wrogowie, którzy nie zostali zniszczeni, czasami wliczając przywódców, generałów pokonanych armii, byliby paradowani przez Rzym,

ulice Rzymu. I, jak Paweł mówi w 2 Liście do Koryntian gdzieś, może 3, mamy konfetti na Super Bowl i tego typu rzeczy w World Series, siódme wygrane gry, prawda? Mamy konfetti, które spadło. Mieli, mieli kadzidło i perfumy, które spadły.

A Paweł mówi w Koryntianach, że ewangelia jest zapachem Boga od śmierci do śmierci, od życia rzeczywiście i śmierci, dla życia rzeczywiście i śmierci rzeczywiście. Jeśli jesteś jednym z triumfujących rzymskich wojowników, te perfumy dobrze pachną, prawda? O człowieku, zwycięstwo. Jeśli jesteś jednym z pokonanych, jeśli masz szczęście, zostaniesz stracony.

Nie wiem, co jest lepsze, niewolnictwo czy egzekucja. Zależy, jak sądzę, od tego, jak wygląda niewolnictwo. Ale masz kłopoty.

A to, to kadzidło pachniało dla ciebie śmiercią, bardzo, bardzo śmiercią, śmiercią rzeczywiście. Rozumiesz? To jest ten obraz. Przeprowadzili pokonanych, część pokonanej armii i generałów przez miasto, Rzym, a dzieci i kobiety szydziły i śmiały się, a ludzie radowali się ze swoich wielkich bohaterów, którzy świętowali i być może publicznie uśmiercili niektórych z tych ludzi jako część radości.

Rzymianie byli twardzi. Tego rodzaju język jest tutaj używany. Oni, oni oczywiście zabraliby broń pokonanym, prawda? Czy to on mówi? Przynajmniej tak mówi.

On pozbawił władców i władze ich broni. A tak przy okazji, władcy i władze to Paweł mówiący za demony, za złe anioły, prawda? Oto więc obraz; jest on, oczywiście, metaforyczny, przedstawiający Boga prowadzącego w triumfalnym pochodzie pokonane demony, których broń została całkowicie odebrana. Ale słowo pozbawił, jak sądzą niektórzy komentatorzy, może być dosłowne.

To znaczy, że Rzymianie czasami paradowali pokonane armie w swoich strojach urodzinowych przed kobietami i dziećmi, aby je wyć. Spójrzcie na tych potężnych wojowników. Ojej.

W obu przypadkach, przynajmniej są rozbrojeni. Może to nawet bardziej haniebnie. Bóg Ojciec rozbroił władców i władze i wystawił ich na jawną hańbę.

Chłopie, skłaniam się ku interpretacji nudystów, nie wiem. Przez triumfowanie nad nimi w nim. To jest Christus victor.

Wow. Ale jak to się dokonuje? Werset 14 mówi nam. Kiedy Bóg przybił nasz zapis zadłużenia, że tak powiem, nasz xirographon, nasz ręcznie pisany dokument do krzyża jako przyczynę egzekucji, kiedy Jezus całkowicie spłacił nasz dług na krzyżu, w tym, że Bóg odniósł potężne zwycięstwo.

Tutaj wydaje się, że Christus victor jest podporządkowany prawnemu zastępstwu karnemu. A swoją drogą, nie tylko osobiste dzieło Chrystusa jest tutaj połączone, w nim cała pełnia bóstwa mieszka cieleśnie, a następnie otrzymujemy potrzeby duchowej śmierci i grzeszności oraz rozwiązania zastosowania stosowane jako odrodzenie i przebaczenie, a następnie przechodzimy do teologii krzyżowej, zastępstwa karnego i Christus victor. Zauważ, jak te dwa obrazy są tuż obok siebie.

Tak więc raz jeszcze, dla zrozumienia, teologia systematyczna wydobywa z Pisma Świętego, w tym przypadku, sześć obrazów lub tematów zbawczego osiągnięcia Jezusa. Ale złóżmy je z powrotem, ponieważ są takie. Innymi słowy, Pan mówi, mój syn jest Bogiem-człowiekiem.

Wasza niedola była straszna i nie mogliście się uratować. My tak zrobiliśmy, Boże. Trójca Święta cudownie zaspokoła wasze potrzeby, a oto podstawa tego. Śmierć Chrystusa jako naszego zastępcy karnego, zastępcy prawnego i zwycięstwo Chrystusa jako naszego obrońcy, ramię w ramię.

Innymi słowy, Bóg zaspokaja wszystkie nasze potrzeby w swoich planach, w dziele Chrystusa, a następnie w zastosowaniu zbawienia. Masz winę. Twój zastępczy środek karny jest podstawą usprawiedliwienia, w którym Bóg może powiedzieć: nie ma zatem teraz żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie, którzy są usprawiedliwieni mocą zjednoczenia z Chrystusem.

Jesteście martwi w swoich grzechach. Chrystus, drugi Adam, twórca nowego stworzenia i autor nowego stworzenia, w swojej śmierci i zmartwychwstaniu uwalnia swoje życie, abyśmy otrzymali nowe życie. Jesteśmy w Chrystusie teraz, już, podczas gdy wcześniej byliśmy duchowo martwi.

Bóg cudownie zaspokaja nasze potrzeby. Mogę powiedzieć tak: Nigdy nie byłem apologetą, okej? Byłem, do niedawna, i znowu będę reklamować naszą książkę, Pastor Van Lees i ja napisaliśmy książkę, *Jesus in Prophecy, How the Life of Christ Fulfills Biblical Predictions*, aby dotrzeć do niezbawionych ludzi. Więc jeśli tego słuchasz i modlisz się za niezbawionych ludzi, a oni przeczytaliby książkę, wskaż im tę książkę, *Jesus in Prophecy*.

Opowiada o życiu Chrystusa i o tym, jak jego życie wypełniło biblijne proroctwa dla tych dwóch celów. Po pierwsze, aby pokazać, że Biblia jest księgą nadprzyrodzoną. Tak, została napisana przez ludzi. Dla ludzi jest to łaska Boża.

Gdyby użył Boga, by przemówić, nie moglibyśmy zrozumieć ani słowa. Została napisana przez ludzi takich jak my, dla ludzi takich jak my, ale jest to księga Boga. Jak inaczej można wyjaśnić proroctwa? O mój Boże, między Testamentami było 400 lat, 400, 500, 600 i 700 lat wcześniej, Bóg przewidział wydarzenia w życiu swojego umiłowanego Syna.

A zatem, skoro jest to księga Boga, musimy uwierzyć w Jezusa, aby zostać zbawionymi. On jest jedynym Zbawicielem świata, a my badamy teraz, razem w formie wykładu, Jego zbawcze czyny, interpretowane przez obrazy, które dał Bóg. Najmniej znanym obrazem, według mojego doświadczenia, w nauczaniu i głoszeniu tych rzeczy na studiach podyplomowych i w szkołach niedzielnych, na przykład, jest ten.

Obraz przywrócenia z Chrystusem, drugim Adamem. W 1 Koryntian 15, być może w wersach 55 i 57, Paweł używa tego wyrażenia: drugi człowiek, ostatni Adam. Tak więc terminologia jest biblijna, dochodzi do systematycznej teologii, w ten sposób drugi Adam.

Te fragmenty mówią o pierwszym i drugim Adamie, Rodzaju 1:26-28, 2:7, 2:21-22, cały rozdział 3 o upadku, Łukasza 3:38, Łukasza 4:1-13, Rzymian 5:12-19, 8:29, Chrystus jest pierworodnym spośród wielu braci, jest tam powiedziane. 1 Koryntian 15:20-22, 42-49, 2 Koryntian 4:4-6, Kolosan 1:15, 1:18, Hebrajczyków 2:5-10. Wszystkie te fragmenty zawierają, cóż, najpierw naukę o Adamie, a potem o drugim Adamie.

Sfera, obraz zbawczego dzieła Chrystusa, ten obraz, pochodzi ze sfery szczególnego stworzenia przez Boga pierwszego mężczyzny i kobiety na Jego obraz z władzą nad mniejszym stworzeniem. Tło Tła Starego Testamentu składa się z Adama, pierwszego człowieka, stworzonego, skuszonego i upadłego. Definicja, drugi Adam jest nowotestamentowym obrazem zbawczego dzieła Chrystusa, w którym poprzez swój jeden akt sprawiedliwości, Rzymian 5:18, przywraca ludzkości utraconą chwałę, honor i panowanie nad ziemią.

Potrzeba ludzkości drugiego Adama, który jest katastrofalnym upadkiem pierwszego Adama, który przyniósł grzech i śmierć do świata ludzkości i nieporządek do dobrego stworzenia Bożego. Inicjator, drugi Adam przychodzi z własnej woli i zgodnie z planem Boga i ratuje upadłych potomków Adama, ponieważ Bóg przez niego, cytuję, cytuję, wielu synów i oczywiście córek do chwały, Hebrajczyków 2, 10. Zostaliśmy stworzeni w chwale, jak głosi Psalm 8, ukoronowani chwałą i cziłą.

Utraciliśmy naszą chwałę w upadku. Chrystus, chwalebny Syn, staje się haniebnym cierpiącym sługą w stanie upokorzenia. Och, ale został podniesiony.

On ma swoją chwałę ponownie i w swojej łasce doprowadza wielu synów do chwały, Hebrajczyków 2, 10. Pośrednik, pośrednik jest drugim człowiekiem w ostatnim Adamie. To 1 Koryntian 15, 45 i 47.

Nie jestem pewien, co powiedziałem wcześniej, ale to prawda, tym razem to prawda. Wcielony Syn i prawdziwy obraz, 2 Koryntian 4:4, Kolosan 1:15. Kiedy nazywa

Chrystusa prawdziwym obrazem, z pewnością odzwierciedla naukę drugiego Adama, ponieważ Adam został stworzony, jak wiesz, w Ewie na obraz Boga.

To jest Syn, który na chwilę stał się mniejszym od aniołów, stając się człowiekiem z krwi i kości, Hebrajczyków 2:14. On jest początkiem, pierworodnym z umarłych, a zatem pierworodnym pośród wielu braci, Rzymian 8, 29. Teraz przez jednego, cytuję, ukoronowanego chwałą i czcią, Hebrajczyków 2:9, Bóg doprowadzi wielu synów do chwały, Hebrajczyków 2:10.

Drugie dzieło Adama obejmuje jego wcielenie. Musi stać się drugim Adamem, człowiekiem, istotą ludzką. Staje się jednym z nas.

To jest jego warunek wstępny, by być drugim Adamem. Jego ziemską służbę, w tym pokusy, Łukasza 4:1 do 13, i cierpienie, przez które został udoskonalony, Hebrajczyków 2:10, 5:9, 7:28. Powinienem do tego wrócić, ponieważ jest to problematyczne, bez wątplenia, szczególnie jego śmierć, Rzymian 5:19, Hebrajczyków 2:9, i zmartwychwstanie, 1 Koryntian 15:20 do 22, 15:45, Kolosan 1:18, Hebrajczyków 2:9. Jego wniebowstąpienie, Hebrajczyków 2:9, i powrót jako drugiego Adama, 1 Koryntian 15:20 do 23.

Tylko w Księdze Hebrajczyków trzy razy jest powiedziane, że Syn został uczyniony doskonałym. Trzy razy, a jeden z nich jest kluczem. To byłby Hebrajczyków 5. Jak ktoś rozumie Hebrajczyków 5:9, to jak ktoś interpretuje Hebrajczyków 2:10 i 7:28.

Każdy z nich mówi o udoskonaleniu Syna. Werset 5:9 daje nam pewien kontekst. W wersecie 5:7 czytamy, że za dni swego życia w ciele Jezus z głośnym wołaniem i łzami zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci.

Brzmi to dla mnie jak Getsemani, chociaż mój były student napisał rozprawę, w której stwierdził, że to krzyż. W obu przypadkach to Chrystus w rozpacz, prawda? I został wysłuchany ze względu na swoją cześć. Ojciec nie oszczędził go przed śmiercią.

Nie, Ojciec nie oszczędził go od śmierci na krzyżu, ale uratował go od śmierci, wskrzeszając go z martwych. I został wysłuchany z powodu czci. Chociaż był synem, boskim tytułem w Liście do Hebrajczyków już podanym w rozdziale 1, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał.

Syn Boży nauczył się posłuszeństwa. Tak, nie Syn Boży w niebie. Nie musiał uczyć się posłuszeństwa.

Syn Boży na ziemi, jako Bóg-człowiek, musiał nauczyć się posłuszeństwa. Jako dziecko, po incydencie w świątyni, gdzie nauczał rabinów, Józef i Maria byli trochę zdezorientowani. Mówi się, że wrócił z nimi i był im posłuszny. To piękne.

Nauczył się posłuszeństwa jako Bóg-człowiek. Czy to czyni go winnym grzechu? Nie. Oznacza to, że doświadczył prawdziwie ludzkiego życia i rozwoju, i nauczył się posłuszeństwa na każdym etapie, poza grzechem.

Chociaż był synem, boskim Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał, tak jak my. Cóż, to jest złe. Tak jak on, uczymy się posłuszeństwa.

Czasami najlepszych lekcji nigdy byśmy nie wybrali. Uczymy się ich, gdy cierpimy. Uczymy się ich, gdy jesteśmy u kresu wytrzymałości.

Uczymy się tego, gdy jesteśmy rozciągani do tego, co wydaje się nam poza naszym punktem rozciągania, naszym punktem załamania, a Bóg wkracza, pomaga, upokarza nas i uczy rzeczy, których nigdy byśmy się nie nauczyli w inny sposób. To jest trudna nauka Biblii w Rzymianach 5, 1 do 5, Jakuba 1 i innych miejscach. A gdy stał się doskonały, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy go słuchają, będąc nazwany przez Boga arcykapłanem według porządku Melchizedeka.

W jakim sensie Syn Boży został uczyniony doskonałym? Cóż, ma sens, że jest to tutaj, pod drugim Adamem, tematem nowego stworzenia, po pierwsze. Dobroć. To jako istota ludzka został uczyniony doskonałym.

Odpowiedź jest dokładnie w kontekście, który właśnie przeczytaliśmy. On został udoskonalony w tym, że chociaż był synem Boga i Bóg, stając się człowiekiem, stał się prawdziwie ludzkim embrionem, a następnie dzieckiem, a następnie aż do dorosłości, nauczył się posłuszeństwa z tego, co wycierpiał. Tak więc, jego udoskonalenie w tych trzech miejscach w Liście do Hebrajczyków, a tutaj ponownie głównym miejscem jest 5:9 Listu do Hebrajczyków, a to, co się tutaj rozumie, przypisuje się 2:10 i 7:28, i tak poprawnie.

Znaczenie nie jest takie, że został on uczyniony doskonałym w swoim bóstwie, on już był doskonały. Znaczenie nie jest takie, że został uczyniony doskonałym, ponieważ był grzesznikiem, ale że został przebaczony, ponieważ nigdy nie był grzesznikiem. Zbawienne wydarzenie numer dwa było bezgrzesznym życiem, prawda? To był warunek wstępny dla wszystkiego, co następuje.

On został udoskonalony w tym, że, mówię to w ten sposób, gdyby była reklama w Jerusalem Gazette, tak, wymyślam to tutaj dla celów nauczania, gdyby była reklama w Jerusalem Gazette na temat pośrednika między Bogiem a człowiekiem, zbawiciela świata, odkupiciela, drugiego Adama. To jest to, co by tam napisano, że tak powiem. Konieczne są trzy kwalifikacje.

Numer jeden, tylko Bóg musi się zgłosić. Cóż, pula perspektyw jest ograniczona do trzech. Numer dwa, musisz być wcielonym Bogiem, Bogiem-człowiekiem.

Tylko jeden jest wykwalifikowany, ale sedno sprawy: istnieje trzecia kwalifikacja, aby zostać drugim Adamem i odkupicielem świata. To znaczy, że jedną potrzebą, mówię z szacunkiem, jest doświadczenie zawodowe. Nikt inny nie musi się zgłaszać.

Bóg nie zesał swego syna na ziemię jako 33-latkę, aby umarł na krzyżu. Maryja była, Maryja poczęta z Ducha Świętego. To dziecko się narodziło.

Jezus jest boskim dzieckiem, boskim chłopcem, boskim człowiekiem. Nasz Zbawiciel jest jednym z nas, a nie tylko był Bogiem, który stał się człowiekiem, ale był testowany i doświadczany, cierpiał, uczył się posłuszeństwa, został uznany i w ten sposób stał się doskonale wykwalifikowany, aby być naszym pośrednikiem. Wszystko, co mogę powiedzieć o takich rzeczach, to nauczanie, jak Bóg nas kocha i jak Chrystus nas kocha.

Wszystko to nie było dla jego dobra, ale dla naszego. Słusznie skupiamy się na krzyżu i pustym grobie, ale nie są one jedyne, a w tym drugim motywie Adama, szczególnie, uwaga skupia się na całym jego ziemskim życiu, prowadzącym do jego śmierci i zmartwychwstania. Chwała Bogu za takiego Zbawiciela.

Jak mówi stara pieśń, hallelujah, jaki Zbawiciel. W naszym następnym wykładzie będziemy kontynuować z Chrystusem jako naszym drugim, w zasadzie, skończmy, bo zostało już niewiele, czy to w porządku? Skończmy tutaj z Chrystusem, naszym drugim Adamem. Nie zdawałem sobie sprawy, jak blisko byliśmy końca.

Obecne i przyszłe rezultaty są uzyskiwane z faktu, że Chrystus jest naszym, jest drugim Adamem i naszym Odkupicielem. Dokonanie drugiego Adama przyniosło obecne i przyszłe rezultaty dla jego ludu. Poprzez jego dzieło jesteśmy teraz usprawiedliwieni.

Rzymian 5 wyraźnie przeciwstawia sobie dwóch Adamów. Rzymian 5:18 i 19, pierwszy Adam wprowadził nas w poważny holenderski, drugi Adam nas z niego wyciąga. Dlatego też, jak jedno przewinienie, wyraźnie Adama w tym kontekście, doprowadziło do potępienia dla wszystkich ludzi, tak jeden akt prawości prowadzi do usprawiedliwienia w życiu dla wszystkich ludzi.

Bo jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo jednego człowieka wielu stanie się sprawiedliwymi. To są dwaj Adamowie. To Adam, nasz pierwszy ojciec, i Pan Jezus, nasz drugi Adam.

To przez jego dzieło jesteśmy usprawiedliwieni. Adam, jedno nieposłuszeństwo, jedno nieposłuszeństwo i przestępstwo to słowo, jeden grzech. Grzech, przestępstwo i nieposłuszeństwo są używane synonimicznie w Rzymianach 5:12 do 19.

Doprowadziło to do potępienia rodzaju ludzkiego, więc jeden akt sprawiedliwości prowadzi do usprawiedliwienia i życia dla wszystkich ludzi, którzy wierzą w Pana Jezusa. Drugim jest Adams, jeden akt sprawiedliwości, co oznacza jego śmierć na krzyżu. O tak, jego bezgrzeszne życie jest koniecznym warunkiem wstępnym, a jego zmartwychwstanie następuje, ale uwaga tutaj w Rzymian 5:18-19 jest skupiona na jego śmierci.

Adam przyniósł potępienie, a Jezus przyniósł życie i usprawiedliwienie, usprawiedliwienie i życie. Adam przyniósł śmierć i potępienie, a Jezus przyniósł życie i usprawiedliwienie. On jest drugim Adamem.

Dzięki jego dziełu jesteśmy teraz usprawiedliwieni, Rzymian 5:18, i doświadczamy częściowego przywrócenia obrazu Boga. Efezjan 4:24 i 3:10 mówią o wierzących, którzy zostali przekształceni na obraz Boga. W Kolosan 3:10 jest to według wiedzy, szczególnie nieznanomości Boga w Chrystusie.

Adam i Ewa zostali stworzeni znając Pana w swoim upadku. Nie znali Pana w Chrystusie. Odzyskujemy aspekt tego obrazu, ponieważ używamy naszych umysłów, aby poznać Pana, szukać Jego woli, być Mu posłusznym.

Mamy odnowienie umysłów, Rzymian 12:1 i 2. Efezjan 4:24 mówi o odnowieniu na obraz Boga w sprawiedliwości i prawdziwej świętości, mówi Paweł. Nasi rodzice zostali uczynieni nie niewinnymi, ale sprawiedliwymi. Byli w społeczności ze świętym Bogiem.

Jesienią, oczywiście, utracili prawość i świętość. W Chrystusie, będąc ogłoszonymi sprawiedliwymi, Bóg daje nam ducha i zaczyna budować rzeczywistą pobożność w życiu swojego ludu. Ta praca nigdy nie jest wykonywana w tym życiu, ale jest prawdziwa, jest prawdziwa.

Jest to częściowa odnowa obrazu. Jesteśmy bardziej podobni do tego, jakimi nas stworzył Pan, będąc wierzącymi, niż byliśmy niewierzącymi. W istocie, pobożnymi świętymi.

Wielu pastorów szło do szpitala, aby pocieszyć umierającego świętego i wychodziło stamtąd ze łzami spływającymi po twarzy, ponieważ pocieszała ich ta droga osoba, która zna swoje grzechy lepiej niż ona sama przez całe swoje życie, ale która raduje się w Jezusie jako Panu i Zbawicielu i która ma wielką pewność co do tego, gdzie będzie za kilka minut. Jakże wielkie dzieło czyni Bóg przez swego Syna, naszego Zbawiciela, prawdziwy obraz Boga, który mocą swego życia, śmierci i zmartwychwstania sprawia, że my, gdy Bóg stosuje do nas zbawienie przez swego ducha, odnawiamy się na obraz Boga. Powtórzę to w Kolosan 3:10, w wiedzy, w Efezjan 4:24, w sprawiedliwości i świętości.

Dopiero podczas swego drugiego przyjścia Chrystus wskrzesi nas do życia wiecznego na nowej ziemi. 1 Koryntian 15:20-23, w którym to czasie zostaniemy publicznie uznani za sprawiedliwych przed ludźmi i aniołami, Rzymian 5:19, zostaniemy całkowicie upodobnieni do Jego obrazu, Rzymian 8:29, ponieważ Jezus jest pierwotnym spośród wielu braci i sióstr. 1 Koryntian 15:42-49, nasze śmiertelne ciała staną się ciałami nieśmiertelnymi.

To, czym jesteśmy teraz w środku, mamy życie wieczne w śmiertelnych ciałach; będziemy wewnątrz i na zewnątrz, ponieważ nasze ciała będą nieśmiertelne, niezniszczalne, potężne, chwalebne i duchowe. Z pewnością nie oznacza to bezcielesności w 1 Koryntian 15, rozdziale o zmartwychwstaniu, ale nasze ciała będą tak kontrolowane przez Ducha Świętego, że to, co jest wewnątrz wierzących teraz, życie wieczne, będzie również na zewnątrz wierzących. Nasze ciała będą przygotowane do życia wiecznego na nowej ziemi.

Dlaczego? Ponieważ , między innymi, Pan Jezus Chrystus, Pan chwały, jest drugim człowiekiem, ostatnim Adamem, i dzięki niemu będziemy całkowicie upodobnieni do obrazu Boga i będziemy cieszyć się przywróconą chwałą, honorem i panowaniem, które nasi pierwsi rodzice mieli przed upadkiem. Będziemy mieć je nawet w większym stopniu, ponieważ, w przeciwieństwie do nich, nie będziemy mogli upaść. List do Hebrajczyków 2:9 i 10 mówi o Chrystusie, który doprowadzi wielu synów do chwały.

W naszym następnym wykładzie zajmiemy się ostatnim obrazem z sześciu, którymi zajmujemy się w zbawczym dziele Chrystusa, a mianowicie motywem kapłaństwa ofiarniczego.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawczych dziełach Chrystusa. To sesja 17, Obrazy dzieła Chrystusa, część 3, Chrystus nasz Zwycięzca i Drugi Adam.